

РЕШЕНИЕ

№ 4411

гр. София, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 20.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4594** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.34 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. И. М. гражданин на С. срещу Решение №7947/21.04.2023 година на Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ, с което последният отказал да разреши на М. И. М.- гражданин на С. да се събере на територията на РБ със семейството си – родителите си М. И. С. и Тарфа М. А. и двамата му братя Х. И. М. и А. И. М..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че обжалваното решение е издадено в нарушение на чл.35 и чл.36 от АПК- при допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и е направен необоснован извод за липса на основания да се събере със семейството му, като в ЗУБ не е дадено легално определение на понятието напреднала възраст, като органът не е направил конкретна преценка за индивидуалните нужди на родителите му, като не е отчетен интересът на непълнолетните му братя. Иска се отмяна на решението и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание, оспорващият- Махджуб И. М., редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването- Заместник- председател на ДАБ към МС на

РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Д., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СГП редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор М., която намира предявената жалба за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

С Решение № 1419/17.02.2022 година Заместник- председател на ДАБ към МС на РБ предоставил хуманитарен статут на М. И. М..

С Решение № 12354/04.08.2022 година Заместник – председател на ДАБ към МС на РБ разрешил на М. И. М. да се събере на територията на РБ със своята съпруга А. Ф. С. и децата им Д. И. М. и М. И. М..

На 07.02.2023 година оспорващият депозирал Молба до Председател на ДАБ ,с която поискал да му бъде разрешено да се събере със семейството си – баща му, майка му и двамата непълнолетни братя .

На 10.03.2023 година с оспорващия е проведено интервю, в което той подробно изложил причините за подаване на молбата и за желанието му да поиска събиране със своите родители и двамата му братя .

На 18.04.2022 година Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ изготвил Становище относно молбата на оспорващия за събиране със семейството му и предложил на оспорващия да бъде отказано събирането с родителите му и с двамата му братя.

На 21.04.2023 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 7947, с което отказал да разреши на оспорващия да се събере на територията на РБ с родителите му и с двамата му братя.

Решението е връчено на оспорващия на дата 25.04.2023 година, текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от арабски език.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №7947/21.04.2023 година на Заместник- председател на ДАБ към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ, на когото Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ, , на когото

изрично по силата на чл.52 от ЗУБ Председател на ДАБ е делегирал правомощия за издаване на решения по реда на чл.48,ал.1,т.1 от ЗУБ. Съгласно чл.52 от ЗУБ (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 80 от 2015 г., в сила от 16.10.2015 година/ Председателят на Държавната агенция за бежанците може да делегира правомощията си по [чл. 48, ал. 1, т. 1 - 4 и 6](#) и [чл. 53, т. 12](#), с изключение на правомощието да отнема международна закрила, на заместник-председателите на Държавната агенция за бежанците. / като тук е налице хипотезата на делегиране на правомощия, които законът е предвидил за възможно. Тук е мястото да се направи съпоставка между делегиране и заместване. Д. представлява възможност, предвидена в закона, временно - за определен случай или период от време, съгласно конкретната обстановка и преценката на горестоящ административен орган, той да предостави част от правомощията си на някой от подчинените му органи. Подчиненият орган издава административни актове въз основа на това специално овластяване от органа, в чиято компетентност поначало е решаването на съответния проблем.Той не запазва за постоянно делегираното правомощие. Обикновено делегацията е продиктувана от фактическата невъзможност по-горният орган да реагира своевременно на необходимостта от издаване на множество актове на територията на по-голям район или цялата страна.Възможността за делегиране на административни правомощия се характеризира с няколко принципни ограничения: никой не може да делегира правомощия, които не притежава; не могат да бъдат делегирани правомощия, които законът определя като изрична компетентност на съответния орган; органът, на когото са делегирани правомощия, не може да ги предоставя другиму. При делегиране на правомощия, актът се издава от името на органа,на когото са делегирани правомощията.

За разлика от делегирането,заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период,заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето Д. К. заема длъжността- Заместник-председател на ДАБ към МС.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма.Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.34,ал.1 от ЗУБ.

При издаването на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е спазил процесуално- правните разпоредбите на ЗУБ.

От събраните доказателства е установено, че оспорваният е с предоставен хуманитарен статут в РБ от 17.02.2022 преди 023 година, като на дата 07.02.2023година е депозирал молба за събиране с родителите му М. И. С. и Тарфа М. А. и двамата му братя Х. И. М. и А. И. М.. които живеят в С.. След регистриране на молбата, с оспорвания е проведено интервю, в което той посочил, че баща му има проблеми с бъбреците от 15 години и преди 5 месеца единият от тях е спрял да функционира, като му е направена операция за отстраняването му, а от осем години баща му има проблеми със сърцето и през 2015-2016 година му е направена операция заради запушени вени, а майка му има дископатия, вследствие на тежък физически труд в

земеделието, двамата му родители редовно посещават профилактични прегледи в [населено място] , двамата редовно вземат предписаните им лекарства и спазват хранителна диета и физически режим, изключващ натоварване, двамата му братя са на 16 години, другите му братя и две сестри са в Германия, а в С. е останала третата му сестра и братът на баща му, който е възрастен.

Интервюто е проведено в присъствието на преводача от арабски език и тестът му е преведен на разбираем за него език, подписал е протокола от проведеното интервю. Административният орган е анализирал приложените от оспорващия доказателства и на тази плоскост не е налице допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на решението, твърдяно от оспорващия.

При издаването на решението, ответникът по оспорването е спазил и материално правните разпоредби на ЗУБ.

В чл. 34 от ЗУБ е посочено, че чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшестват влизането на чужденеца на територията на страната, като председателят на Държавната агенция за бежанците дава разрешение за събиране на семейството. Семейството е под закрилата на държавата и обществото съгласно [чл. 14 КРБ](#). С разпоредбата на [чл. 8, § 1 ЕКПЧ](#) също е визирано правото на зачитане на семейния живот, като в [§ 2](#) са посочени предпоставките, при наличието на които може да има намеса в това право от страна на държавата. Специалният закон [ЗУБ](#) също съдържа редица разпоредби - [чл. 8, ал. 9, чл. 9, ал. 6, чл. 22](#) и [чл. 34](#), които гарантират зачитане на правото на семеен живот и запазване целостта на семейството. Председателят на ДАБ/ както и Змесетник-пердседтле на ДАБ пир делегирани парвOMOщия/ в качеството му на държавен орган има задължение, произтичащо от посочените разпоредби, да не нарушава правото на семеен живот на лицата и целостта на семейството, както и правомощието да прецени наличието или не на законоустановените предпоставки за ограничаването на това право. От своя страна, в §1,т.3. от ДР на ЗУБ "Членове на семейството" са съпругът, съпругата или лицето, с което се намира в доказано стабилна и дълготрайна връзка и техните ненавършили пълнолетие, невстъпили в брак деца, а по б. "в" на същата разпоредба членове на семейството са родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца.

Неоснователно е твърдението на оспорващия, че същият се грижи за родителите му, които са в напреднала възраст и имат тежки заболявания и не се подкрепя от доказателствата по делото. Наред с това, неоснователен е и доводът на оспорващия , че административния орган не е отчел „най- добрия интерес на детето“ по отношение на непълнолетните му братя, защото на първо място, двамата му братя, които са непълнолетни не попадат в разпоредбата на членове на семейството / и в тази насока твърдението на оспорващия, че не е взет предвид техният интерес/ непълнолетни / е неоснователно, защото според легалната дефиниция на семейство, посочена в [§ 1, т. 3 от ДР на ЗУБ](#), братята оспорващия не попадат в кръга на лицата от тази категория и соченото нарушение на [чл. 6а от ЗУБ](#), на [Директива 2013/33/ЕС](#) и на [Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи](#), за преценка на най-добрия интерес на непълнолетни деца не е налице.

В действащото българско законодателство няма определение за това коя е напреднала възраст. Световната Здравна Организация разделя старостта на 3 етапа-60-75 години – напреднала възраст, т.нар. ранна старост,75-90 години – старческа възраст, т.нар. късна старост,90+ – старост, т.нар. дълголетие.

Бащата на оспорващия е на възраст 68 години, а майка му е на 56/ като тя не попада в даденото определение от С. за напреднала възраст. Дори и да се приеме, че бащата попада в тази категория за напреднала възраст, то за да е приложима разпоредбата на §1, т.3 от ДР на ЗУБ следва да са налице и останалите визирани в нормата на закона предпоставки. Въпреки, че бащата може да се счита за лице в напреднала възраст, то не са налице никакви доказателства, че той не може да се грижи сам за себе си поради тази възраст или поради тежко заболяване, още повече, че след операцията за отстраняване на единия бъбрек и направената му операция за запушени вени, същият е продължил да се грижи за себе си, приемал е редовно медикаменти и е спазвал хранителен режим. Майката на оспорващия не попада в категорията „напреднала възраст“ и твърдението, че същата има дископатия, не може да доведе до извод, че тя е с тежко заболяване. И двамата му родители са опора един на друг, като заболяванията им на изискват полагането на чужди грижи. Наред с това от представените в хода на административното производство доказателства от страна на молителя е видно, че на бащата му е направена ехография и предвид това, че има само един бъбрек и му направена сърдечна операция той се нуждае от интензивни и специални грижи, но от тези доказателства не може да се установи, че състоянието на бащата на оспорващия е тежко заболяване, което да обуслови наличието на предпоставките за събиране на семейството му, като е установено, че двамата родители на оспорващия живеят в нормални условия, грижат се един за друг самостоятелно в собствен дом. Що се касае до наведения довод в жалбата, че в Директива 2003/86/ЕО от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството, са въведени други изисквания за събиране на семейството, настоящият съдебен състав намира, че не е налице нарушение на нормите на Директивата, защото на първо място съгласно Директивата Държавите от ЕС са свободни да разрешават при определени условия събирането на семейството със роднини по първа пряка линия (баща и майка на чужд гражданин), неомъжени или неженени деца на възраст над пълнолетие. По смисъла на Директивата „събиране на семейство“ означава влизане и пребиваване в държава-членка на членове на семейството на гражданин на трета страна, пребиваващ законно в тази държава-членка, с цел да се съхрани единството на семейството, независимо дали семейните връзки са възникнали преди или след влизането на това лице. Държавите-членки могат със закон или подзаконен нормативен акт да разрешат влизането и пребиваването по смисъла на настоящата директива, при условие че са спазени изискванията на глава IV за следните членове на семейството- родственици от първа степен по пряка възходяща линия на кандидата или неговия съпруг, когато те се намират на тяхна издръжка и не се ползват с необходимата семейна подкрепа в страната на произход. Разгледано в аспекта на Директивата двамата родители на оспорващия имат необходимата семейна подкрепа в страната си на произход/ грижат се един за друг/, при което законосъобразно е отказано на оспорващия да се събере на територията на РБ с родителите му и двамата му непълнолетни братя.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляне на предявената срещу него

жалба.Страните не са заявили претенция за присъждане на разноси.

Воден от гореизложеното, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на М. И. М. гражданин на С. срещу Решение №7947/21.04.2023 година на Заместник-председател на ДАБ към МС на РБ, с което последният отказал да разреши на М. И. М.- гражданин на С. да се събере на територията на РБ със семейството си – родителите си М. И. С. и Тарфа М. А. и двамата му братя Х. И. М. и А. И. М..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на **СТРАНИТЕ.**

Решението подлежи на касационно обжалване **В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.**

СЪДИЯ: